

2014 Montenegro Albania.

Tanúságok: sok a kereszt az út mellett hegyekben ez óvatosságra inthet bárkit. Aki bevállalós az ezeken az utakon könnyen rajta veszthet.

Mínusz első nap. Délután 1kor indulok. Sima úton Kecskemét és Solt között nagy forgalom. Fél négy felé értem az unoka tesómékhöz. Itt vettem észre hogy az olaj nagyon jön. A gumit is össze fröcskölte. Zártam rajta egy keveset. Fröccs, duma, alvás.

Első nap. Mivel én jöttem a legközelebről természetesen én késtem el. A Bosnyák határnál sokat vártunk. A Neretva völgyében találkoztunk a hazafelé tartó Teddyékkel. Rövid duma pár közös kép és indulunk tovább. Nagyon szép az út. Gyönyörű kilátás van az időnként előbukkanó folyóra. Az egyik megállóknál épp akkor durrant ki 1 autó kereke amikor előttünk elment. Nagyon rossz helyen tudott megállni 1 éles kanyar előtt. Amíg ott álltunk vagy 2 autó majdnem bele hajtott. mennek mint a meszes! Vigyázni kell a Balkánon. Erikkék nagyon jó a szállást foglaltak nekünk. Este megbeszélés elegendő sör és pálinka elfogyasztása után.

Második nap. Kizs napi beszélés: Erika kente a kenyerét ő meg rászólt „ Úgy kend a vaját a kenyérre, hogy sehol se legyen lokális maximuma”. Korai indulás az egész ország tele van romos házakkal és elhagyott épületekkel. Kizs dörmög a korai keles miatt. De így korán odaérünk Mostarba. Érdemes megnézni szép városka. De ez is tele van romos szétlőtt épületekkel. 2 óras séta után indulunk tovább. Kis hegyi utakon megyünk ahol a kísérő autót elhagytuk valahol. Várunk rá de nem jön így nélküle megyünk tovább. A hegyek között szar az út van ahol 200m murván kell végig mennünk. Betévedtünk 1 kis faluba ahol a motorok hangjára az összes gyerek kiszaladt a kerítéshez és vidáman integettek. Rátérünk a magasabb rendű utakra ez után gyorsan haladunk. A Bosnyák Montenegrói határon spanyol motorost nem engedik át mert nincs zöld kártyája. Montenegróból Boszniába akart átmenni de a Bosnyák határőr visszaküldte. Erre a Montenegrói sem engedte be. Nézett szegény mint Laci a moziba amikor green card ot kértek tőle. Nekünk hál istennek megvolt. Elég szocreal szállást találtunk Niksicben. A többiek be tudtak állni a garázsba de csak az egyik ajtót tudták kinyitni. De ezen én a felszerelt dobozaimmal nem fértem be. Legnagyobb megdöbbenésünkre azt javasolták, hogy álljak be az épületbe a recepció elé. Még 1 deszka lapot is kerítettek, hogy a lépcsőn fel tudjuk tolni a motort. Este sörözünk.

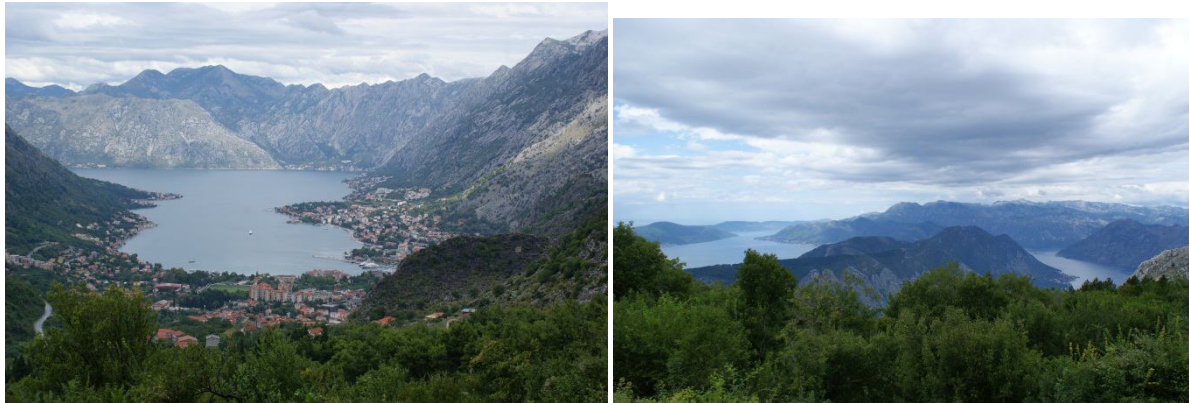

Harmadik nap. Esőben indulunk ami hol jobban hol kevésbé de állandóan esik. Fel a Durmitorra elég vékonyak az utak és nagy a teher forgalom rajta. Semmit nem látunk a sok felhőtől. Fenn a fennsíkon 1 rövid időre kiderül és tudunk néhány képet csinálni. Az eső ahogy jövünk le egyre jobban esik. Az egyik jobbos kanyarban Kizs motorja megcsúszik és elesnek. Janó belemarkolt az első fékbe és ő is elesik. Én hátulról láttam az egészet. Nézttem, hogy min csúszhattak el de nem láttam semmit. Pont 1 kis murvás kiszélesedésnél zakóztak. Így gyorsan félretoltuk a motorokat és kárfélmérést tartottunk. Senkinek semmi baja (ez a lényeg) Lábtartók és ami a legnagyobb gond Kizs első fékkarja eltört. Gyors javítás után (a hátsó lábtartókat a letörött első lábtartók helyére raktuk) elindultunk a többiek után. Erika felült mögém így gurultunk el a kb 40 Km re lévő Podgoricáig. A többiek előre mentek Kizsnek fékkart venni. Megálltunk a város szélén 1 gumis műhely féltetője alatt. Ide jöttek vissza a többiek a fékkarral. Beraktuk a helyére és indultunk tovább. Az autó előre ment Budvába szállást foglalni 3 nagyon jó apartmant sikerült kivenni. Este tanácskozás a holnapról. Megpróbáltam 1 hajszárítóval legalább a csizmámat kiszárítani. 2 órán keresztül dolgozott a hajszárító majd 1et pukkant és sűrű füstfelhő kíséretében az örök hajszárító menyországba távozott. De a dolgát elvégezte mind 2 csimám száraz. Este sokat villámlik holnapra is esőt mondanak. Danwtezzel egy apartmanban alszunk de Zajto van közöttünk így semmit nem hallunk a láncfűrészéből.

Negyedik nap. Reggel iszonyatosan nagy szél fúj ami 7:15kor egyik pillanatról a másikra meg áll. Indulunk a Kotori öböl höz. Kis utak nagy forgalom. Rendőrök megállítanak az egyik kanyar után.

Átléptem a záróvonalat jelszóval. De csak zsebezni akartak 20 eu a zsebbe és mehettünk tovább. Az öböl körül nagyon keskenyek az utak. Araszolunk szinte végig. Majd újra esni kezd. Az öböl fölött van 1 hegyi út felfelé sok hajtú kanyarral, de jópáran nem akarnak feljönni esőben a hegyre. Mi hálístennek felmentünk mert az eső elállt, az út nagyon jó volt és remek volt a sok kanyar után a kilátás a Kotori öbölre. Lefele gurulok végig a hegyről. Korán haza erünk, bevasárlás este én főzök. A tengerpartra is lesétálunk vagy 30 emelet melyen van.

Ötödik nap. Reggel jól be reggelizünk. Végre napsütésben van az indulás Danwtezt fellökik egy jelző lámpánál állva. Azaz az előtte álló autós a lejtős úton lelép a fékről. A kocsni elkezdi hátrafelé gurulni. De ez a pasit nem érdekli. Danwtezt hogy ne menjen neki a motort elborítja oldalra de még így is nekiütközik a guruló autó a hátsó doboznak. Elém is bevágnak index és szétnézés nélkül. A határon gyorsan átérünk. Albánia kulturális sok itt nincsenek közlekedési szabályok, zsufolt utak sok bicikli és robogó. Azaz robogónak nevezett tákolmányok. Itt bizton számíthatok rá hogy a sávokban a legnagyobb nyugalommal kerékpároznak veled szemben. A gyalogos bármikor szétnézés nélkül átmegy az úttesten. Olyat is láttam hogy a 2 sávú úton az autó megáll a szembejövő fodrász üzletből a fodrász csak átszalad az úton bedugja a fejét az ablakon és nyugodtan beszélgetni kezdenek. Az hogy miattuk áll a forgalom senkit nem érdekli. A mondást hogy ritka mit a fehér holló át lehet módosítani ritka mint az Albán motoroson a sisakra. Ez ugyanis alig gyakoribb mint a fehér holló, jó ha 1 % ukon van sisak. Mindenki meggyamerre lát. A főút amin mentünk 95 % elfogadható 5 % ban katasztrófális. Az elfogadható úton is a víznyelő fedél nélkül vannak az út szélén. Az útról a lehajtó néhány lapáttal odadobott beton csomó nagyból elegyengetve. Az út tovább mezőgazdasági útban folytatódik. Én csak néztem, hogy biztos itt kell lehajtani??? De ott kellett. Albániában 1 jó van mégpedig az hogy olyan messze van és annyira kiesik az útvonalakból, hogy soha többé az életben nem kell rajta átmennem.

A kemping az istenháta mögött megalkusunk a szobákra de később mert a mi szobánkba patkányszar és iszonyatos bűz az Erikékbe pedig egerek vannak átmegyünk 1sokkal jobb helyre ahol első osztályú a szoba és az egész szálloda.

Hatodik nap. A többiek elindulnak a déli kanyarra. Négyen maradunk és Durres felé indulunk. Ez Albánia leginkább európai tengerpartjára hasonlító része. Valaki szerint. Mert szerintem hányás az egész. A parton is mindenütt összetákoltt bódék előtt ücsörgő, kávézó emberek akik úgy néznek ki mint ha itthon 1 cigánytelepre tévedtünk volna be. Penetráns bűz terjengett a városban és kosz,

piszok, szemét, gondozatlanság mindenütt. Lerobbant épületek közvetlenül a tengerparton is. Nálunk bontásra ítélnék ezeket a tákolatokat itt meg élnek bennük. Elindultunk a kikötőt a fővárossal összekötő úton de 10 Km után vissza fordultunk mert annyira szar volt az út. Az utak mellett és úgy általában is sok bunker van még mindig. A beach től 500 méterre 1hid alatt automosó szerűség es cigány telep. Ahogy lehet hazamentünk vettünk sok sört és azon meditáltunk, hogy mit is keresünk itt.

Hetedik, nyocadik nap. Én és Karesz elindultunk vissza felé Dubronvik felé vettük az irányt mert én még nem voltam ott. Símán minden gond nélkül elértük a várost rövid városnézés után mentünk a szállásra. Az utolsó nap végig toltuk és estére otthonvoltunk.